او با بیان این که که هیچ تهدید هسته‌ای از سوی ایران علیه هیچ بازیگری وجود ندارد گفته ما صرفاً خواهان حقوق خود هستیم و می‌خواهیم حقوق‌مان احیا شود. طی پنج دهه گذشته تحت آنچه خودشان «تحریم‌های فلج‌کننده» می‌نامند قرار داشته‌ایم.

اسماعیل بقایی سخنگوی وزارت خارجه ایران؛

سخنگوی وزارت خارجه ایران اعلام کرد که تهران هیچ امتیازی از واشنگتن نمی‌خواهد؛ بلکه صرفاً خواهان حقوق خود است.

به گزارش اسپادانا خبر، اسماعیل بقائی در مصاحبه با «وایس نیوز» آمریکا اظهار کرد:

وقتی درباره «امتیاز» صحبت می‌کنیم، باید با دقت سخن بگوییم. ما هیچ امتیازی از ایالات متحده نمی‌خواهیم؛ ما صرفاً خواهان حقوق خود هستیم. ما می‌خواهیم حقوق‌مان احیا شود. طی پنج دهه گذشته تحت آنچه خودشان «تحریم‌های فلج‌کننده» می‌نامند قرار داشته‌ایم. این تحریم‌ها به بهانه‌های مختلف، عمدتاً به دلیل آنچه «تهدید هسته‌ای ایران» خوانده می‌شود، علیه ایران اعمال شده است. در حالی که هیچ تهدید هسته‌ای از سوی ایران علیه هیچ بازیگری در منطقه یا جهان وجود ندارد.

متن کامل مصاحبه سخنگوی وزارت امور خارجه با آقای شین اسمیت Smith Shane از NEWS VICE آمریکا (۳۰ اردیبهشت ۱۴۰۵)

مجری: از اینکه وقت خود را در اختیار ما قرار دادید متشکرم. در طول این چند روز با افراد زیادی؛ نیروهای امدادی، برخی مردم در خیابان و افراد حاضر در تجمعات صحبت کردیم، بدون اینکه بخواهم چیزی را کوچک جلوه دهم، اما همه فروشگاه‌ها پر هستند و مردم در حال خریدند. اوضاع نسبتاً خوب به نظر می‌رسد. در آمریکا روایت‌های مختلفی می‌شنویم که شاید با واقعیت منطبق نباشد، و به همین دلیل اینجا هستیم.

بقائی: حضور شما مغتنم است.

مجری: سپاسگزارم. فکر می‌کنم در سراسر جهان پرسش‌های فراوانی وجود دارد، بنابراین از اینکه برای پاسخ‌گویی وقت گذاشتید سپاسگزاریم.

بقائی: خواهش می‌کنم، متشکرم.

مجری: اوایل این هفته، ایران از طریق پاکستان پیشنهادی با هدف پایان دادن به خصومت‌ها با ایالات متحده ارسال کرد. آیا می‌توانید خطوط کلی این پیشنهاد را توضیح دهید؟ آیا این پیشنهاد شامل امتیازهای معناداری است؟

بقائی: امتیاز معنادار از سوی ایران یا از سوی ایالات متحده؟ وقتی درباره «امتیاز» صحبت می‌کنیم، باید با دقت سخن بگوییم. ما هیچ امتیازی از ایالات متحده نمی‌خواهیم؛ ما صرفاً خواهان حقوق خود هستیم. ما می‌خواهیم حقوق‌مان احیا شود. طی پنج دهه گذشته تحت آنچه خودشان «تحریم‌های فلج‌کننده» می‌نامند قرار داشته‌ایم. این تحریم‌ها به بهانه‌های مختلف، عمدتاً به

دلیل آنچه «تهدید هسته‌ای ایران» خوانده می‌شود، علیه ایران اعمال شده است. در حالی که هیچ تهدید هسته‌ای از سوی ایران علیه هیچ بازیگری در منطقه یا جهان وجود ندارد.

آنچه ما مطالبه می‌کنیم، پایان اقدامات جنایتکارانه آمریکا علیه ملت ایران است؛ تحریم‌ها باید لغو شوند، دارایی‌های مسدودشده ایران باید آزاد شده و در اختیار کشور قرار گیرد. همچنین در موضوع تنگه هرمز و آنچه «محاصره دریایی» خوانده می‌شود — که کاملاً برخلاف حقوق بین‌الملل است — آنها باید اقداماتی برای پایان دادن به این محاصره انجام دهند.

این نخستین بار نیست. کل روند مذاکرات میان ایران و آمریکا بر محور مطالبه حقوق مشروع ایران در برابر درخواست آمریکا برای صرف‌نظر کردن ایران از حقوقش متمرکز بوده است. اجازه بدهید مثالی بزنم. ایران از سال ۱۹۷۰ عضو پیمان عدم اشاعه هسته‌ای بوده است. ایران از سال ۱۹۷۴ مدافع خاورمیانه عاری از سلاح هسته‌ای بوده و همه می‌دانند تنها مانع تحقق این ایده، اسرائیل است.

رهبر معظم انقلاب، آیت‌ا خامنه‌ای، فتوایی صادر کرده‌اند که توسعه سلاح هسته‌ای را حرام اعلام می‌کند. بنابراین ایران دیگر چه تضمینی باید ارائه دهد؟ آنچه ما مطالبه می‌کنیم، حق ایران ذیل ماده چهارم پیمان عدم اشاعه برای استفاده صلح‌آمیز از انرژی هسته‌ای است. برنامه هسته‌ای ایران همواره مطابق گزارش‌های آژانس بین‌المللی انرژی اتمی صلح‌آمیز بوده است.

در سال ۲۰۱۵ توانستیم به‌صورت متمرکز بر مسئله هسته‌ای کار کنیم. آنها گفتند نگرانی دارند؛ ما گفتیم بیایید گفت‌وگو کنیم و توافقی تنظیم کنیم که تضمین کند برنامه هسته‌ای ایران صلح‌آمیز باقی می‌ماند و آژانس بین‌المللی انرژی اتمی به همه تأسیسات تحت پادمان ایران دسترسی داشته باشد. این همان توافقی بود که حاصل شد و ما تا مه ۲۰۱۸ به آن پایبند ماندیم؛ زمانی که دولت ترامپ بدون هیچ دلیلی تصمیم گرفت به‌صورت یک‌جانبه از توافق خارج شود.

ما یک سال کامل منتظر ماندیم تا اروپایی‌ها و دیگر اعضای برجام خروج آمریکا را جبران کنند، اما آنها یا نتوانستند یا نخواستند. پس از آن تصمیم گرفتیم به‌صورت گام‌به‌گام تعهدات خود را کاهش دهیم. پیش از آن، غنی‌سازی ایران در سطح ۳.۶۷ درصد بود که حداقل سطح لازم برای اهداف صلح‌آمیز محسوب می‌شود.

خروج آمریکا اقدامی بی‌هزینه نبود؛ آنها همه تحریم‌ها را بازگرداندند و آن را «کارزار فشار حداکثری» نامیدند. در حالی که ایران هیچ اقدام اشتباهی انجام نداده بود. این تحریم‌ها طبق حقوق بین‌الملل کاملاً غیرقانونی و یک‌جانبه بودند. ایران یک سال کامل صبر کرد و سپس ناچار شد تعهدات خود را متوازن کند. هیچ کشوری نمی‌تواند در یک معاهده بین‌المللی باقی بماند، بدون آنکه از حقوق و مزایای آن بهره‌مند شود. متأسفانه این ایالات متحده بود که از برجام خارج شد و تمام بحرانی که امروز شاهد آن هستیم، نتیجه همان تصمیم یک‌جانبه است.

مجری: شاید این سؤال کمی ساده‌انگارانه به نظر برسد، اما من به دعوت آژانس بین‌المللی انرژی اتمی و همچنین به دعوت ایران برای بازدید از رآکتورها به اینجا آمدم. ما نخستین رآکتور ایران را دیدیم که جالب اینجاست توسط آمریکا و در قالب برنامه «اتم برای صلح» ارائه شده بود. درباره تحریم‌های فلج‌کننده، جنگ، بمباران، محاصره و دارایی‌های مسدودشده صحبت کردیم.

سؤال این است: اگر همه‌چیز صرفاً صلح‌آمیز است و فتوا هم وجود دارد و اصولاً قرار نیست سلاحی ساخته شود، چرا ایران نمی‌گوید: «ما بزرگ‌ترین ذخایر گاز جهان را داریم و نفت فراوانی نیز در اختیار داریم. می‌خواهیم پول‌هایمان آزاد شود و آزادانه تصمیم بگیریم. بنابراین از انرژی هسته‌ای استفاده نخواهیم کرد و از سوخت‌های فسیلی، باد و انرژی خورشیدی استفاده خواهیم کرد»؟ اگر این کار همه مشکلات را حل می‌کند، چرا نه؟

بقائی: ایران کشوری بزرگ با زیرساخت صنعتی بسیار پیشرفته است. پیش از انقلاب، در اوایل دهه ۱۹۷۰، مؤسسات پژوهشی انرژی آمریکا به شاه پیشنهاد کرده بودند که ایران برای توسعه و نیازهای صنعتی خود حداقل به هشت رآکتور هسته‌ای نیاز دارد.

همان‌طور که اشاره کردید، برنامه هسته‌ای ایران — از جمله رآکتور تهران — نتیجه همکاری ایران و آمریکا بود و توسط خود ایالات متحده ساخته شد. ما همچنین با شرکت‌های اروپایی همکاری داشتیم. قرار بود نیروگاه بوشهر توسط آلمانی‌ها ساخته شود، اما آنها پس از انقلاب پروژه را رها کردند و پس از آن با روس‌ها همکاری کردیم.

این بدان معناست که ما برای توسعه و رفاه خود به این منبع انرژی نیاز داریم. انرژی هسته‌ای فقط برای تولید برق نیست، بلکه کاربردهای فراوان دیگری نیز دارد، از جمله در حوزه پزشکی و سلامت.

اگر گفته می‌شود ایران چون منابع فسیلی دارد نیازی به انرژی هسته‌ای ندارد، این تحریف واقعیت‌هاست. از منظر محیط‌زیستی، همه کشورها از ایران می‌خواهند مصرف سوخت‌های فسیلی را محدود کند. ایران به‌عنوان عضو پیمان عدم اشاعه، اگر به تعهدات عدم اشاعه پایبند باشد، کاملاً حق دارد از انرژی هسته‌ای برای اهداف صلح‌آمیز بهره‌مند شود. این حق ایران است.

مجری: متوجه هستم. اخیراً رئیس‌جمهور ترامپ گفته است ایالات متحده ایران را به‌شدت تحت فشار قرار داده و ایران برای توافق التماس می‌کند. آیا با این توصیف موافقید؟

بقائی: این نوع توصیف بخشی از «نرم های جدید» در ادبیات سیاسی آمریکا است. ما به‌عنوان ملتی سربلند و عضوی مستقل در سازمان ملل، تصمیمات خود را بر اساس منافع ملی‌مان اتخاذ می‌کنیم. اهمیتی نمی‌دهیم دیگران چگونه شیوه زندگی یا سیاست‌گذاری ما را توصیف می‌کنند. هرچه می‌خواهند بگویند. ما نشان داده‌ایم که در موضوع منافع ملی و عزت کشور، استوار و مصمم باقی می‌مانیم.

مجری: مسیر واقع‌بینانه صلح چیست؟ به نظر می‌رسد دو دیدگاه کاملاً متضاد وجود دارد. جهان خواهان صلح است. دیشب با زنی صحبت کردم که پرسید چرا اینجا هستم. گفتم چون باور دارم جنگ ذاتاً، به‌طور کلی و از نظر وجودی چیز بدی است. اما مردم باید با یکدیگر گفت‌وگو کنند. مردم ایران زیبا هستند، همان‌طور که مردم کره شمالی یا هر جای دیگر زیبا هستند. ما به گفت‌وگو نیاز داریم. چگونه می‌توان جنگ را متوقف کرد؟

بقائی: همه صلح را دوست دارند؛ شاید به‌جز، دست‌کم در منطقه ما، بنیامین نتانیاهو و تیم او. اما این سؤال را باید از مقام‌های آمریکایی بپرسید. آیا ما این جنگ را آغاز کردیم؟ آیا ما از این تقابل استقبال کردیم؟ آیا ما به دنبال راه‌حل مسالمت‌آمیز نبودیم، در حالی که واقعاً معتقدیم این مسئله ساخته‌وپرداخته اسرائیلی‌ها است؟ آیا ما به تعهدات برجامی خود پایبند نبودیم؟

این ایالات متحده بود که نخست از توافق خارج شد. ما یک سال و نیم تلاش کردیم به مصالحه برسیم. این ایران نبود که نیروهای خود را در اطراف آمریکا مستقر کرد. این ایالات متحده بود که به منطقه ما آمد، از خاک همسایگان ما سوءاستفاده کرد و همراه با اسرائیل جنگی تجاوزکارانه علیه ایران آغاز کرد. ایران آغازگر این جنگ نبود و این مسئله کاملاً روشن است.

دو بار در کمتر از یک سال تلاش کردیم مسئله را از راه دیپلماتیک حل کنیم. از طریق میانجی‌ها پنج دور با آمریکا گفت‌وگو کردیم، اما دو روز پیش از دور ششم، آنها این جنگ تجاوزکارانه را آغاز کردند. فوریه گذشته نیز همین کار را انجام دادند. آنها میز مذاکره را نابود کردند. آنها به نهاد دیپلماسی خیانت کردند. با این حال، ما در دیپلماسی را نبسته‌ایم، اما مردم ایران به این نتیجه رسیده‌اند که دولت آمریکا در موضوع دیپلماسی و صلح جدی نیست.

مجری: دیروز در اخبار، رئیس‌جمهور ترامپ گفت قرار بود روز دوشنبه اقدامی انجام دهد، اما عربستان سعودی، عمان، قطر و کشورهای شورای همکاری خلیج فارس از او خواستند این کار را انجام ندهد. آیا می‌توانید کمی درباره آن توضیح دهید؟ همچنین شما به اسرائیل اشاره کردید. آیا انگیزه‌های آمریکا و اسرائیل در این جنگ یکسان است؟ اگر نه، تفاوت آنها چیست؟

بقائی: دست‌کم درباره این دولت، کمابیش یکسان است. برخی معتقدند آمریکا توسط رژیم اسرائیل به این جنگ کشیده شد. تنها بازیگری در منطقه ما که واقعاً صلح نمی‌خواهد، رژیم اسرائیل است؛ رژیمی که هشتاد سال با همه همسایگان خود در جنگ بوده است.

آنچه در غزه رخ داد وحشتناک بود. دولت آمریکا هیچ اقدام معناداری برای متوقف کردن آن انجام نداد و در شورای امنیت سازمان ملل نیز اسرائیل را از هرگونه مسئولیت پذیری مصون نگه داشت. مردم منطقه، سیاست خاورمیانه‌ای آمریکا را صرفاً پیروی از خواسته‌های اسرائیل می‌دانند.

مجری: بازگردیم به موضوع قبلی — ما اخیراً با وزیر انرژی آمریکا، کریس رایت، مصاحبه کردیم. او گفت ایران تنها چند هفته با دستیابی به اورانیوم در سطح تسلیحاتی فاصله دارد و تسلیحاتی‌سازی نیز زمان زیادی نخواهد برد. به همین دلیل رئیس‌جمهور ترامپ می‌گوید هدف جنگ جلوگیری از دستیابی ایران به سلاح هسته‌ای است.

بقائی: این واقعاً یک دروغ بزرگ است. مقام‌های آمریکایی همان روشی را به‌کار می‌گیرند که هیتلر و رژیم نازی استفاده می‌کردند؛ ساختن یک دروغ بزرگ و تکرار مداوم آن با این امید که به حقیقت تبدیل شود.

سه دهه است که می‌گویند ایران چند هفته یا چند ماه با سلاح هسته‌ای فاصله دارد. یک سند ارائه کنند که نشان دهد برنامه هسته‌ای ایران از اهداف صلح‌آمیز منحرف شده است. برنامه ایران تحت شدیدترین نظام بازرسی در تاریخ آژانس بین‌المللی انرژی اتمی قرار داشته است.

این یک دروغ بزرگ است. سالهای متمادی است که رسانه‌ها و سیاستمداران اسرائیلی درباره «بمب هسته‌ای ایران» صحبت کرده‌اند. ابتدا گفتند ایران تهدیدی فوری برای آمریکاست — پنتاگون این ادعا را رد کرد. سپس گفتند این مسئله دفاع از خود است، اما طبق ماده ۵۱ منشور سازمان ملل، دفاع مشروع تنها زمانی مجاز است که کشوری مورد حمله قرار گرفته باشد. آیا ایران به هیچ پایگاه یا منافع آمریکایی حمله کرده است؟ خیر.

این دروغ‌ها برای شیطان‌سازی از ایران، غیرانسانی جلوه دادن ایرانیان و مشروعیت‌بخشی به جنگ تجاوزکارانه ساخته شده‌اند.

مجری: اکنون تنگه هرمز به مرکز توجه جهان تبدیل شده است. آیا می‌توانید سیاست و اهداف راهبردی ایران در آنجا را توضیح دهید؟

بقائی: تنگه هرمز پیش از ۲۸ فوریه باز بود. ایران همواره حافظ این آبراه بوده است، زیرا برای واردات و صادرات خود به آن

وابسته‌ایم. اقداماتی که انجام دادیم مطابق حقوق بین‌الملل بود. در شرایط جنگی، شما حق دارید اجازه ندهید دشمنانتان از این گذرگاه برای آسیب رساندن به امنیت ملی‌تان استفاده کنند.

آمریکا و اسرائیل از خاک همسایگان ما در خلیج فارس برای حمله به ایران سوءاستفاده کردند. ما ناچار بودیم برای حفاظت از مردم‌مان این اقدامات را انجام دهیم. در عین حال، به حفظ امنیت این گذرگاه متعهد هستیم. ما می‌خواهیم با عمان و سازمان‌های بین‌المللی همکاری کنیم تا عبور ایمن تضمین شود، در حالی که از سوءاستفاده بیشتر متجاوزان جلوگیری شود.

آنچه آمریکا آغاز کرد — یعنی محاصره دریایی علیه ایران — تجارت آزاد را نه‌فقط در خلیج فارس و دریای عمان، بلکه در آب‌های آزاد نیز مختل کرده است.

مجری: فکر می‌کنید در آینده نزدیک — در چند هفته آینده — چه اتفاقی رخ خواهد داد؟ اکنون جهان با بحران انرژی مواجه است و هرچه این وضعیت طولانی‌تر شود، برای همه، از جمله ایران، بدتر خواهد شد.

بقائی: این مسئله تا حد زیادی به اقدامات و واکنش‌های آمریکا بستگی دارد. آنها این جنگ تجاوزکارانه را آغاز کردند و این باتلاق را به وجود آوردند. هرچه زودتر تصمیم بگیرند به‌صورت عقلانی و مسئولانه از آن خارج شوند، برای منطقه ما، جامعه بین‌المللی و حتی مردم آمریکا بهتر خواهد بود.

واقعیت این است که آمریکا این جنگ را آغاز کرد و جامعه بین‌المللی باید آنها را پاسخگو بداند. شورای امنیت سازمان ملل متاسفانه فلج شده است. نخستین قطعنامه آنها کاملاً وارونه بود — به‌جای محکوم کردن آمریکا و اسرائیل به دلیل حمله به ایران، ایران را به‌خاطر دفاع از خود محکوم کردند.

اگر جامعه بین‌المللی این واقعیت را نادیده بگیرد که آمریکا یک عضو دیگر سازمان ملل را مورد تجاوز قرار داده است، هیچ‌چیز تغییر نخواهد کرد.

مجری: ایران به کشورهای خلیج فارس هشدار داده که به آمریکا کمک نکنند. چه نوع حمایتی غیرقابل قبول است و موجب پاسخ ایران خواهد شد؟ کدام کشورها به آمریکا کمک می‌کنند و کدام کشورها به ایران؟

بقائی: طبق حقوق بین‌الملل، دولت‌ها موظف‌اند به متجاوزانی که به کشور دیگری حمله می‌کنند کمک نکنند. ما ماه‌ها پیش به همسایگان‌مان هشدار دادیم که اجازه ندهند آمریکا از خاک و پایگاه‌های نظامی آنها برای آغاز جنگ علیه ایران استفاده کند.

آنها به ما قول دادند، اما پس از ۲۸ فوریه دیدیم که بسیاری از تجهیزات و زیرساخت‌های لجستیکی و نظامی آنها توسط آمریکا برای حمله به ایران مورد استفاده قرار گرفت.

ما روشن کرده‌ایم که با هیچ کشوری در منطقه دشمنی نداریم — ما به حاکمیت و تمامیت ارضی آنها احترام می‌گذاریم — اما حق دفاع از خود را اعمال خواهیم کرد. این تلافی نیست؛ اعمال حق دفاع مشروع از خود است.

امیدواریم کشورهای منطقه از تجربیات گذشته درس گرفته باشند و بدانند که حضور نظامی آمریکا در منطقه یک تهدید است، نه عامل امنیت.

مجری: آیا نگران هستید که کشورهای دیگر منطقه از طریق پایگاه‌های نظامی یا فشار سیاسی وارد درگیری شوند — و اگر ایران ناچار شود در برابر آنها نیز از خود دفاع کند، بحران گسترش پیدا کند؟

بقائی: همه باید نگران باشند. ما پیامدهای محاسبه اشتباه آمریکا را دیدیم — آنها باور نمی‌کردند ایران چنین شدید واکنش نشان دهد.

ما قصد گسترش جنگ را نداشتیم. ما حداکثر خویشتنداری را نشان دادیم. اما این بار مجبور بودیم واکنش نشان دهیم، زیرا سطح سوءاستفاده از پایگاه‌ها و امکانات لجستیکی کشورهای خلیج فارس بسیار بالا بود.

در نوبت بعد — که امیدوارم هرگز رخ ندهد — هیچ‌کس نخواهد توانست مرزهای جنگ را کنترل کند. جنگ مانند آتش است؛ اگر آن را خاموش نکنید، گسترش پیدا خواهد کرد.

مجری: آیا فکر می‌کنید جنگ در منطقه گسترش پیدا کند؟

بقائی: امیدوارم اینطور نباشد، اما ما تجربه بدی داریم. آمریکایی‌ها در حال ارسال سلاح‌های بیشتری به منطقه هستند و این یعنی از دو یا سه ماه گذشته درس نگرفته‌اند.

مجری: فکر می‌کنید آمریکایی‌ها — و به‌طور کلی غرب — چه چیزی را درباره ایران اشتباه درک می‌کنند که باعث دشوارتر شدن مذاکرات می‌شود؟ چه چیزی را متوجه نمی‌شوند؟

بقائی: آمریکایی‌ها از نوعی غرور ذاتی رنج می‌برند. اگر شما گرفتار چنین تکبر ریشه‌داری باشید، طرف گفت‌وگوی خود را به‌عنوان شریکی برابر و شایسته گفت‌وگو در نظر نخواهید گرفت.

به همین دلیل دولت آمریکا همواره تهدیدها و لفاظی‌های جنگ‌طلبانه را تکرار می‌کند. تاکید بر عباراتی مانند «تسلیم بی‌قیدوشرط ایران»، از اساس هرگونه تعامل جدی را نفی می‌کنند.

این نگاه نه‌تنها در سیاست آمریکا، بلکه در بخش بزرگی از اروپای غربی نیز وجود دارد. این مسئله ریشه در شرق‌شناسی غربی دارد — نوعی سوگیری فرهنگی نسبت به ملت‌های غیرغربی که از قرن نوزدهم و بیستم سرچشمه گرفته و به غربی‌ها احساس برتری داده است.

این مسئله دیوار ضخیمی از بی‌اعتمادی و سوءتفاهم ایجاد کرده است. اگر ذهن خود را به شنیدن طرف مقابل به‌عنوان شریکی برابر ببندید، هرگز برای یافتن راه میانه یا مصالحه آماده نخواهید بود.

هنر دیپلماسی در دوران دولت اوباما — که به برجام منجر شد — این بود که هر دو طرف تلاش کردند نگرانی‌ها و مطالبات یکدیگر را درک کنند.

شما نمی‌توانید انتظار داشته باشید ایران تحت فشار امتیاز بدهد، در حالی که حقوق مشروعش نادیده گرفته می‌شود. شما نمی‌توانید ایران را مجبور به تسلیم کنید.

مجری: می‌دانم که بسیار پرمشغله هستید — فقط دو سؤال دیگر. نخست، بر اساس آنچه گفتید، فکر می‌کنید در چهار تا شش روز آینده، در کوتاه‌مدت، چه اتفاقی رخ خواهد داد؟ دوم، ما مخاطبان زیادی داریم — نه حکومت‌ها، بلکه مردم. بزرگ‌ترین سوءبرداشت درباره ایران چیست و چه پیامی برای مردم آمریکا و جوانان در غرب دارید؟

بقائی: جوانان در غرب باید بیشتر مطالعه کنند. آنها باید فرهنگ، تاریخ و تمدن ایران را از منابع دست‌اول بشناسند. آنها نباید به کارزارهای تبلیغاتی رسانه‌های جریان اصلی غرب اعتماد کنند.

آنها باید درک کنند که مردم ایران هیچ دشمنی‌ای با هیچ ملتی ندارند — چه آمریکایی و چه اروپایی.

منشأ بی‌اعتمادی — و اکنون سوءظن شدید، پس از آنکه آمریکا رهبران ما را ترور کرد و مردم ما را کشت که مدرسه میناب تنها یک نمونه بارز آن است — به کودتای ۱۹۵۳ بازمی‌گردد.

دیروز سالروز تولد دکتر محمد مصدق، نخست‌وزیر مشهور ما بود که دولت وی در سال ۱۹۵۳ با کودتای مشترک آمریکا و بریتانیا سرنگون شد.

از آن زمان تاکنون آمریکا هیچ اقدامی برای بازگرداندن اعتماد انجام نداده است. برعکس، اقدامات منفی بیشتری انجام داده است: حمایت از صدام حسین در جنگ هشت‌ساله، اعمال تحریم‌های فلج‌کننده و آغاز دو جنگ تجاوزکارانه در کمتر از یک سال.

این تقصیر ایران نبود که این وضعیت ایجاد شد. ایرانی‌ها صلح می‌خواهند. ما ملتی صلح‌طلب هستیم. در صد سال گذشته به هیچ کشوری در منطقه حمله نکرده‌ایم.

در هر دو جنگ جهانی مورد حمله قرار گرفتیم، از سوی عراقِ صدام نیز مورد تجاوز قرار گرفتیم، اما هرگز به کسی حمله نکرده‌ایم — فقط از خود دفاع کرده‌ایم.

اما در مورد سوال شما که چه در ادامه رخ خواهد داد؟ هیچ‌کس نمی‌تواند پیش‌بینی کند. ما بهترین را آرزو می‌کنیم، اما آموخته‌ایم که برای هر سناریویی آماده باشیم.

تمام جامعه بین‌المللی، هر انسان شرافتمند، هر شهروند شرافتمند در آمریکا یا اروپا باید درک کند که در منطقه ما چه اتفاقی در حال رخ دادن است. آنها باید درک کنند که ایران قربانی یک اقدام تجاوزکارانه تحریک‌نشده شده که بدون هیچ دلیلی بر مردم ایران تحمیل شده است.

مجری: از وقتی که امروز در اختیار ما گذاشتید سپاسگزارم. امیدوارم گفت‌وگو ادامه پیدا کند، امیدوارم توافقی حاصل شود و امیدوارم صلح برقرار شود. بهترین آرزوها را برای مردم ایران داریم.

بقائی: متشکرم.

برچسب ها: وزارت امور خارجه [1]
جنگ [2]
دونالد ترامپ [3]
تحریم [4]